

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1937 kl. 11.30 f. m.

*Utlåtande, i anledning av delegerades för riksdagens verk
framställning angående vissa ändringar i avlönings-
reglementet för samma verk.*

I skrivelse till bankoutskottet, dagtecknad den 7 oktober 1936, hava *delegerade för riksdagens verk* hemställt, att utskottet ville föreslå riksdagen förklara, att de bestämmelser, som innefattas i 4 § och 16 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk, skola upphöra att gälla.

I 4 § nyssnämnda avlöningsreglemente stadgas följande:

»Kvinnlig innehavare av ordinarie befattning vare, därest hon har vårdnad om barn under 15 år, skyldig att ställa sig till efterrättelse de föreskrifter i fråga om fullständig eller partiell tjänstledighet, som den myndighet, varunder hon lyder, med hänsyn till befattningens behöriga upprätthållande finner nödigt meddela.»

I 16 § 1 mom. första stycket samma avlöningsreglemente stadgas, att tjänsteman, därest han av behörigen styrkt sjukdom — såvitt fråga icke är om sjukdom till följd av olycksfall i tjänsten — hindras att tjänstgöra, äger åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester eller därmed jämförlig ledighet icke överstiger 45 dagar. För tid därutöver skall tjänstemannen, så framt ej den myndighet, varunder han lyder, för särskilt fall finner skäl annorlunda medgiva, av lönen avstå ett visst för dag beräknat belopp (s. k. A-avdrag). Enligt sista stycket i samma moment skall vad sålunda stadgats icke äga tillämpning å sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd.

I sin ovanberörda skrivelse hava delegerade för riksdagens verk anförut följande:

»Med bifall till Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 174 förklarade 1936 års riksdag, bland annat, (skr. nr 312) att de bestämmelser, som innefattades i 4 § och 16 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartementet och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skulle från och med den 1 juli 1936 upphöra att gälla. Tillika bemyndigade riksdagen Kungl. Maj:t att i avlöningsreglementet vidtaga de ändringar, som härav kunde föranledas.

I anslutning härtill utfärdade Kungl. Maj:t den 26 juni 1936 kungörelse (nr 390) angående vissa ändringar i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, varigenom 4 § och 16 § 1 mom. sista stycket uteslötos ur reglementet.

4 § avlöningsreglementet var av följande lydelse:

'Kvinnlig innehavare av ordinarie befattning vare, därest hon har vårdnad om barn under 15 år, skyldig att ställa sig till efterrättelse de föreskrifter i fråga om fullständig eller partiell tjänstledighet, som vederbörande myndighet eller, där denna saknar behörighet att meddela tjänstledigheten, Kungl. Maj:t med hänsyn till befattningens behöriga upprätthållande finner nödigt meddela.'

I 16 § 1 mom. första stycket samma avlöningsreglemente stadgades, att tjänsteman, därest han av behörigen styrkt sjukdom — såvitt fråga icke är om sjukdom till följd av olycksfall i tjänsten — hindrades att tjänstgöra, ägde åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester eller därmed jämförlig ledighet icke överstege 45 dagar. För tid därutöver skulle tjänstemannen, så framt ej Kungl. Maj:t för särskilt fall fann skäl annorlunda medgiva, av lönen avstå ett visst för dag beräknat belopp (s. k. A-avdrag). Enligt sista stycket i samma moment skulle vad sålunda stadgats icke äga tillämpning å sjukdom, som stod i samband med havandeskap eller barnsbörd.

Efter uteslutande av sista stycket i 16 § 1 mom. har tjänstledighet för sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd, i avdragshänseende likställt med annan sjukledighet.

Såsom motivering för de sålunda i avlöningsreglementet vidtagna ändringarna har i huvudsak framhållits, att desamma skulle vara ägnade att gagna nuvarande befolkningspolitiska och familjesociala strävanden ävensom samtidigt medföra icke obetydliga administrativa fördelar.

Det för riksdagens verk gällande avlöningsreglementet har i nu angivna delar samma lydelse som allmänna civilförvaltningens avlöningsreglemente, innan detta ändrades genom ovanberörda kungörelse. Då de skäl, som varit avgörande för ändringarna i sistnämnda avlöningsreglemente, hava samma giltighet i fråga om riksdagens verk, få delegerade hemställa, att bankoutskottet ville föreslå riksdagen förklara att de bestämmelser, som innefattas i 4 § och 16 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk, skola upphöra att gälla.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot delegerades förslag, får hemställa,

att riksdagen må förklara, att de bestämmelser, som innefattas i 4 § och 16 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet för riksdagens verk, skola upphöra att gälla.

Stockholm den 23 februari 1937.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD AKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Ehrnberg, Leffler, Johansson* i Friggeråker, *Bjurström, Berling, Danielsson* och *Sundvik*;

från andra kammaren: herrar *Holmgren, Paulsen, Andersson* i Falkenberg*, *Gustavson* i Västerås*, *Osberg, Andersson* i Munkaljungby, *Andersson* i Lindome och *Wallén*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.